

Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

Lobe den Herren A 103. zsoltárból Praise to the Lord

J. Neander Csomasz Tóth Kálmán

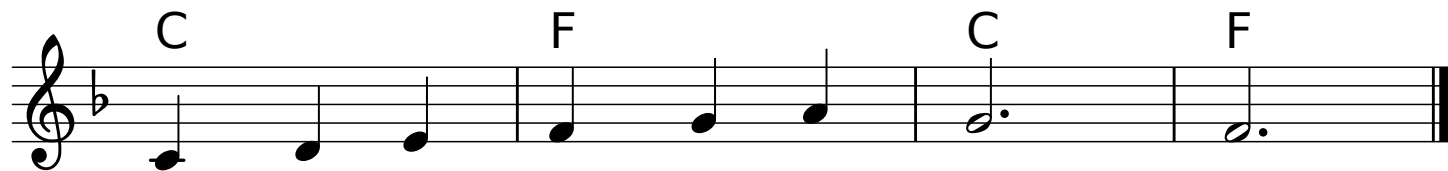
Stralsund, 1665

1. Áldjad, én lel - kem a di - cső - ség e - rős ki - rá - lyát!
Ő - né - ki meny - nye - i ka - rokkal egy - ütt zen - gj há - lát!

Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang,

Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! :/: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád: Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged. :/: Elkísér utadon, tőle van testi épséged. Sok baj között Erőd volt és örömed: Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, :/: Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad. Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! :/: Őt áldjad, lelkem és Róla tégy hitvallást, nyelvem! El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.